

іноземні літаки та запчастини до них без сплати ПДВ до 1 січня 2016 року. Крім того, Україна здійснила важливий крок до просування на міжнародний авіаційний ринок і 6 червня 2012 р. ратифікувала Конвенцію про міжнародні майнові права на рухоме обладнання Кейптаунська Конвенція захищає інтереси власника техніки в ситуаціях, коли у користувача виникають проблеми. Країна, яка не ратифікувала конвенцію, не може розраховувати на пільги і знижки від виробників і лізингодавців [4, с.187].

Таким чином, головним способом вирішення проблем, пов'язаних із забезпеченням функціонування цивільної авіації в Україні, може бути саме фінансовий авіалізінг. Як показує світова практика, застосування цього механізму фінансування є досить успішним і має місце в країнах з різним рівнем економічного розвитку. Саме лізинг дозволяє на вигідних умовах для обох сторін забезпечити розвиток авіаційної галузі в країні, що стратегічно важливо сьогодні в Україні.

Література

1. Господарський кодекс України: станом на 17 листопада 2012 р. : (офіц. текст).- К. : ПАЛИВОДА А. В., 2012. – 212 с.
2. Галецька Т. Лізинг в Україні: історичний аспект виникнення і становлення / Т. Галецька // Наукові записки НУ "Острозька академія", Серія "Економіка". – №15. – С. 390-391.
3. Іваницька О.М. Сучасний стан авіаційної галузі та проблеми державного регулювання розвитку авіа лізингу в Україні / О.М. Іваницька, А.Г. Гадіак // Теорія та практика державного управління і місцевого самоврядування. Збірник Херсонського національного технічного університету. – 2013. – С.102-105.
4. Чернега А. П. Лізингові "крила" цивільної авіації України / А. П. Чернега // Часопис Київського університету права. – 2013. – С. 185-188.

УДК 341 : 339.13 (043.2)

Корчак Я. О.,

студент,

Київський професійно-педагогічний

коледж імені Антона Макаренка, м. Київ

Науковий керівник: Шуст Г. П., викладач II категорії

НАДАННЯ АВІАЦІЙНИХ ПОСЛУГ В ДІЯЛЬНОСТІ АВІАЦІЙНИХ СУБ'ЄКТІВ

Виготовлення та реалізація продукції, виконання робіт чи надання послуг вартісного характеру становлять зміст господарської діяльності, яка здійснюється у сфері суспільного виробництва [1, с. 34-35; 2, ч. 1 ст. 3]. Існує багато видів господарської діяльності, які на сьогодні стрімко розвиваються та змінюються відповідно до потреб суспільства. Зокрема з розвитком авіаційної галузі та з почастищенням випадків звернення до авіації для задоволення різноманітних потреб як окремої особи, так і компанії чи держави, актуальною стає господарська діяльність із надання авіаційних послуг.

Відповідно до Повітряного кодексу України діяльність, яку здійснюють фізичні та юридичні особи в галузі авіації та/або організація повітряного руху України визначається як авіаційна діяльність [3, п. 3, 97 ст. 1].

Фахівці в галузі транспортного права зазначають, що авіаційна діяльність є різновидом господарської діяльності, яка здійснюється у сфері цивільної авіації та пов'язана із безпосереднім або опосередкованим використанням повітряних суден [4, с. 294].

Змістом авіаційної діяльності є виконання специфічних робіт із залучення авіації та надання авіаційних послуг. Залежно від їх характеру, авіаційну діяльність можна поділити на такі види: виконання авіаційних робіт з обслуговування сільського господарства; виконання авіаційних робіт з обслуговування лісового господарства; здійснення польотів пов'язаних із наданням населенню медичної допомоги; здійснення польотів з метою обстеження високовольтних мереж і мереж зв'язку, каналів, нафтопроводів, газопроводів, автошляхів продуктопроводів; здійснення польотів вертольотів, у тому числі на майданчики, що підібрані з повітря;

здійснення польотів із спеціально встановленим на борту літака обладнанням або апаратурою, із спеціалістами замовника робіт на борту для проведення спеціальних робіт з повітря; здійснення польотів на літаках для обслуговування галузей народного господарства з посадками на майданчики, що підготовлені на договірних умовах із замовниками, і майданчики, що підібрані з повітря; здійснення польотів на літаках у салонному варіанті; здійснення екскурсійних польотів над містом; надання інших авіаційних послуг.

Надання авіаційних послуг здійснюється за такими напрямками: авіап перевезення (пасажирські та вантажні); аеронавігаційні послуги; послуги бізнес авіації (бізнес чартер – замовлення літака, продаж та менеджмент літаків, лізинг авіаційної техніки, авіаційний консалтинг, індивідуальні послуги); моніторинг, патрулювання територій, кіно-, фото-, відеозйомка, реклама; навчання, ремонт, консультації по авіаційному напрямленню тощо [5, с.8].

Господарська діяльність з надання послуг з перевезення повітряним транспортом включає в себе перевезення вантажів, пошти, пасажирів та багажу повітряним транспортом (виконання регулярних та/або чартерних польотів). Варто зазначити, що результатом такої діяльності виступає сама послуга, що являє собою особливу (не речовинну) споживчу вартість, яка функціонує як товар.

Фізичні та юридичні особи незалежно від форми власності та їх відомчої підпорядкованості, які проводять діяльність у галузі цивільної авіації відповідно до Повітряного кодексу іменуються суб'єктами авіаційної діяльності [3, п. 97 ст.1].

Авіаційні послуги, які надаються фізичними та/або юридичними особами можуть характеризувати окремих суб'єктів авіаційної діяльності. Відповідно до чинного законодавства можна розрізнити такі види суб'єктів авіаційної діяльності: авіаційний перевізник (авіап перевізник) – суб'єкт господарювання, що надає послуги з перевезення пасажирів, вантажу, пошти повітряним транспортом [1, п. 8 ст. 1]; експлуатант ? юридична або фізична особа, яка експлуатує чи пропонує послуги з експлуатації повітряних суден [1, п. 36 ст. 1]; суб'єкт наземного обслуговування – суб'єкт авіаційної діяльності, який надає послуги з наземного обслуговування, тоб-

то послуги з наземного обслуговування повітряних суден, екіпажу, пасажирів, вантажу, багажу, пошти, що надаються користувачам аеропорту на території аеропорту (аеродрому) або за його межами [1, п. 64, 98 ст. 1]; провайдер аеронавігаційного обслуговування – суб'єкт авіаційної діяльності, який надає послуги з елементів (напрямів) аеронавігаційного обслуговування повітряних суден [1, п. 85 ст. 1]. Так, наприклад, послуги аеронавігації надає Державне підприємство обслуговування повітряного руху України (Укр аерорух).

З урахуванням вищевикладеного можна зробити такі висновки. По-перше, на поділ суб'єктів авіаційної діяльності значний вплив має напрямок тих авіаційних послуг, на яких вони спеціалізуються. По-друге, надання авіаційних послуг розкриває зміст такого різновиду господарської діяльності як авіаційна діяльність.

Література

1. Господарське право : підручник / Д.В. Задихайло, В.М. Пашков, Р.П. Бойчук та інш. ; за загред. Д.В. Задихайла, В.М. Пашкова. – Х. : Право, 2012. – 696 с.
2. Господарський кодекс України від 16.01.03 № 436-IV// Відомості Верховної Ради України. – 2003. – №18, №19-20, № 21-22. – Ст. 144.
3. Повітряний кодекс України від 19.05.2011 № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 48-49. – Ст.536.
4. Булгакова І. В. Транспортне право України : підручник / І. В. Булгакова, О. В. Клепікова. – К. : Прецедент, 2011. – 344 с.
5. Ареф'єва О. В. Сучасний стан та ключові загрози для розвитку підприємств авіаційної галузі в Україні / О. В. Ареф'єва, А. М. Штангрет // Проблеми системного підходу в економіці. – 2011. – №1. – С. 6-9.